

„Dyskursy Młodych Andragogów”, t. 18, 2017, Wydawnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, ss. 405.

Czasopismo „Dyskursy Młodych Andragogów” stwarza możliwość między-pokoleniowego i międzyśrodowiskowego poznawania się, dzielenia poglądami, wynikami badań i wyrażania różnych stanowisk. W roku 2017 wydano 18. już tom rocznika pod red. Małgorzaty Olejarz, Sylwii Słowińskiej, Emilii Paprzyckiej, Małgorzaty Malec-Rawiński i Edyty Mianowskiej. Każdy z numerów rocznika podzielony jest na części, dostosowane do tematyki artykułów (struktura publikacji nie jest stała). Najnowsze wydanie składa się z następujących części: *Dyskurs andragogiczny*, *Dyskurs poradoznawczy*, *Dyskurs gerontologiczny*, *Dyskurs animacji kultury*, *Dyskurs genderowy*. Na 18. tom składa się 28 artykułów naukowych w języku polskim i angielskim.

Część *Dyskurs andragogiczny* zawiera artykuły dotyczące różnych problemów edukacji dorosłych. Moją uwagę zwrócił w tej części artykuł Jarosława Jendzy pt. *Pozycjonowanie studentów w narracjach pracowników naukowo-dydaktycznych uniwersytetu jako kontekst dla refleksji nad dydaktyczną funkcją szkoły wyższej*, w którym można zapoznać się z mało optymistycznymi wynikami badań. Wynika z nich m.in., że współcześnie, w dobie parametryzacji pracy naukowej na uniwersytecie, studenci są barierą w rozwoju naukowym swoich nauczycieli. Ciekawy wątek, ostatnio popularny w mediach, podejmuje Katarzyna Narkiewicz w artykule pt. *Goście czy najeźdźcy? Edukacyjne aspekty debaty publicznej na temat przyjęcia uchodźców w Polsce*. Autorka w swoich badaniach ocenia wpływ toczącej się debaty na kształtowanie postaw dorosłych Polaków wobec uchodźców. Wyniki pokazują, że następuje radykalizacja postaw Polaków wobec przyjmowania Obcych w kraju, rozbudzając w społeczeństwie złe emocje oraz brak zrozumienia dla osób potrzebujących i poszukujących pomocy.

Część *Dyskurs poradoznawczy* składa się z artykułów dotyczących problematyki poradoznawstwa jako formy instytucjonalnego wsparcia osób do-

rosłych, znajdujących się w różnych sytuacjach życiowych. W części tej moje zainteresowanie wzbudził tekst Agnieszki Koszałki pt. *Coaching jako niedyrektywna forma wsparcia osób dorosłych w rozwoju kariery*, w którym zaprezentowana została innowacyjna i niedyrektywna forma wspierania kariery osób dorosłych – coaching. Inne spojrzenie na poradownictwo przedstawia Maciej Jeż w artykule pt. *Ludzie Mocy jako doradcy w kulturze Indian Wielkich Równin Ameryki Północnej*, prezentując amerykańskich „medicine-menów” jako odpowiedników kapłanów i jednocześnie doradców podejmujących działania pomocowe na rzecz wspólnoty.

W *Dyskursie gerontologicznym* przedstawione zostały anglojęzyczne artykuły dotyczące seniorów – ich kariery zawodowej, podejmowania aktywności edukacyjnej (uniwersytety trzeciego wieku), edukacyjnego modelu pracy z nimi oraz różnych aspektów opieki. Podjęta przez autorów problematyka jest ważna z punktu widzenia współczesnego wyzwania dla Polski – wzrostu liczby osób starzejących się.

Kolejną częścią rocznika jest *Dyskurs animacji kultury*. W rozdziale tym zainteresował mnie artykuł pt. *Znaczenie koncepcji governance w animowaniu społeczności lokalnej*, w którym Dorota Gierszewski konceptualizuje animację jako działanie społeczno-edukacyjne, sprzyjające społeczności lokalnej. Nowoczesne środki animacji (m.in. *governance*) zachęcają w dobie mediów do aktywności obywatelskiej i współzarządzania życiem społecznym. W tekście Beaty Cyboran pt. *Animator na tle mapy „Kultura we współczesnej Polsce”. O profesjonalizacji zawodowej animatorów kultury* autorka przedstawia koncepcje kształcenia animatorów kultury w Polsce i dylematy wobec miejsca zdobywania uprawnień (mała godzin praktyk na uniwersytetach). Uświadamia również, że jest wiele barier w wykonywaniu tego zawodu, m.in. niedookreślona przestrzeń zawodowa, czy brak umocowania formalno-instytucjonalnego profesji.

Dział *Dyskurs genderowy* składa się z tekstów o rytuałach w związkach, konstruowaniu w nich intymności, podziale ról w polskich związkach emigrantów we Francji, aspektach życia w kohabitacji kobiet i mężczyzn, dobrowolnej bezdzietności a jakości relacji w małżeństwie, zmianie podejścia do randkowania. Moją uwagę zwróciła publikacja Joanny Wróblewskiej-Skrzek pt. *Architektura randki a kryzys matrymonialny*, w którym przedstawia zmiany, jakie zaszły w obszarze randkowania. Ukazuje randkę w kontekście miłości romantycznej i współbieżnej oraz ich konsekwencji.

Walorami recenzowanego tomu „Dyskursów Młodych Andragogów” są aktualność podjętej problematyki i wielowątkowość dyskusji. Cza-

pismo znacząco rozwija zagadnienia związane z edukacją dorosłych. Prezentuje interesujące artykuły oraz raporty z badań, które cechują się wysokim poziomem merytorycznym i metodologicznym. Jakość rocznika podwyższa obecność anglojęzycznych artykułów naukowych, co stanowi także dodatkową wartość na polskim i międzynarodowym rynku czasopism naukowych.

Mateusz Szafranski